

תשעה באב

קינות לליל תשעה באב (א-ה)

א:

זכור יי מֶה הָיָה לָנוּ אֵלֵינוּ. הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתָּנוּ. אֵלֵינוּ מֶה הָיָה לָנוּ:
 בַּחֲלַתְנוּ בְּהַפְכָה לְזָרִים אֵלֵינוּ. בְּתִינוּ לְבָכְרִים. אֵלֵינוּ מֶה הָיָה לָנוּ:
 יְתוּמִים הֵייוּ וְאֵין אָב אֵלֵינוּ. אֲמוֹתֵינוּ מְקוֹנְנוֹת בְּחֲדָשׁ אָב. אֵלֵינוּ מֶה הָיָה לָנוּ:
 מִיָּמֵינוּ בְּכֶסֶף שְׁתִּינוּ אֵלֵינוּ. כִּי נִסּוּךְ הַמִּים בְּזִינוּ. אֵלֵינוּ מֶה הָיָה לָנוּ:
 עַל צְוֹאֲרֵנוּ נִרְדְּפָנוּ אֵלֵינוּ. כִּי שָׁנְאֵת חֲנֹם נִדְפָנוּ. אֵלֵינוּ מֶה הָיָה לָנוּ:
 מְצָרִים נִתְנוּ יָד אֵלֵינוּ. וְאֲשׁוּר צָדוּנוּ כְּצִיד. אֵלֵינוּ מֶה הָיָה לָנוּ:
 אֲבִתֵּינוּ חֲטָאוּ וְאֵינָם אֵלֵינוּ. וְאֲבָחָנוּ סוּבְלִים אֶת עֹנֵם. אֵלֵינוּ מֶה הָיָה לָנוּ:
 עֲבָדִים מְשָׁלוּ בָנוּ אֵלֵינוּ. כִּי שְׁלֹחַ עֲבָדִים בְּטָלָנוּ. אֵלֵינוּ מֶה הָיָה לָנוּ:
 בְּכַפְשָׁנוּ נָבִיא לְחַמְנוּ אֵלֵינוּ. כִּי קִפְצָנוּ מֵעֲבִי יְדִינוּ. אֵלֵינוּ מֶה הָיָה לָנוּ:
 עוֹרְנוּ כְּתַנּוּר נִכְמְרוּ אֵלֵינוּ. כִּי כְבוֹדָם בְּקִלּוֹן הִמִּירוּ. אֵלֵינוּ מֶה הָיָה לָנוּ:
 בְּשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ אֵלֵינוּ. כִּי אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ רָעָהוּ טָמְאוּ וְזָנוּ. אֵלֵינוּ מֶה הָיָה לָנוּ:
 שָׂרִים בָּיָדָם נִתְלוּ אֵלֵינוּ. כִּי גִזְלַת הָעֲבִי חִמְסוּ וְגִזְלוּ. אֵלֵינוּ מֶה הָיָה לָנוּ:
 בַּחֲוָרִים טָחוּן נִשְׂאוּ אֵלֵינוּ. כִּי בְּבֵית זֹנֶה נִמְצָאוּ. אֵלֵינוּ מֶה הָיָה לָנוּ:
 זִקְנִים מִשְׁעַר שְׁבָתוֹ אֵלֵינוּ. כִּי מִשְׁפָּט יְתוֹם וְאֲלֻמְנָה עוֹתוּ. אֵלֵינוּ מֶה הָיָה לָנוּ:
 שְׁבַת מְשׁוּשׁ לָבָנוּ אֵלֵינוּ. כִּי נִבְטְלוּ עוֹלֵי רִגְלֵינוּ. אֵלֵינוּ מֶה הָיָה לָנוּ:
 בְּפֶלֶה עֲטָרַת רֹאשָׁנוּ אֵלֵינוּ. כִּי בְּשָׂרְךָ בֵּית מִקְדָּשָׁנוּ. אֵלֵינוּ מֶה הָיָה לָנוּ:
 עַל זֶה הָיָה דָוָה לָבָנוּ אֵלֵינוּ. כִּי נִטַּל כְּבוֹד בֵּית מִאֲוִינוּ. אֵלֵינוּ מֶה הָיָה לָנוּ:
 עַל הַר צִיּוֹן שִׁשְׁמֵם אֵלֵינוּ. כִּי נִתַּן עָלֵינוּ שְׁקוּץ מִשׁוֹמֵם. אֵלֵינוּ מֶה הָיָה לָנוּ:
 אֲמֵה יי לְעוֹלָם תִּשָּׁב כְּסָאֲךָ לְדוֹר וָדוֹר:

תשעה באב

למה לבצח תשכחנו תעזבנו לארץ ימים:

השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו בקדם:

כי אם מאס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד:

השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו בקדם:

ב:

קינה לליל תשעה באב שחל במוצאי שבת:

איך מפי בן זבת. הגות קינים רבת. תמור שירים וחדות. ויהי נעם נשבת. במוצאי שבת:

אוי כי נגזרה גזרה. בחרתי אף וגם עברה. ואפן בנו חרה. ובערה חמתו כלבת. ויהי נעם נשבת. במוצאי שבת:

אוי כי בתינו שנו. וכתולותינו ענו. ופנינו נשתנו. וגם השחרו כמחבת. ויהי נעם נשבת. במוצאי שבת:

אוי כי שדונו. וגם הפילו בנו פגרים. בני ציון היקרים. היו נצורים כבבת. ויהי נעם נשבת. במוצאי שבת:

אוי כי בפלה עטרת. וגברה כתף סוכרת. וחדל הוד תפארת. צמצום שכן חבת. ויהי נעם נשבת. במוצאי שבת:

אוי כי בטלה מנוחה. וקטרת לבנה הטהורה. ונגזה גזית מיקרה. אכלה ארץ זבת. ויהי נעם נשבת. במוצאי שבת:

ג:

בליל זה יבכיון ויילילו בני. בליל זה חרב בית קדשי ונשרפו ארמוני. וכל בית ישראל יהגו ביגוני. ויבפו את השרפה אשר שרף יי:

בליל זה תילל מר עניה נחדלת. ומבית אביה בתיים מנדלת. ויצאה מביתו ונסגר הדלת. והלכה בשביה בכל פה נאכלת. ביום שלחה באש בוערת ואוכלת. ואש עם גחלת. ויצאה מאת יי. בליל זה:

בליל זה הגלגל סבב החובה. ראשון גם שני ביתי נחרבה. ועוד לא חסמה בת השוכבה. השקתה מי רוש ואת בטנה צבה. ושלחה מביתו וגם נשתה טובה. גדולה השנאה מאת אשר אהבה. וכאלמנות חיות כאשה בעזבה. ותאמר ציון עזבני יי. בליל זה:

בליל זה קדרתי ונשכח המאורות. לחרבן בית קדשי ובטול משמרות. בליל זה סבובי אפפוני צרות. וגם קרא מועד בדין חמש גזרות. בכי חנם בכו ונקבע לדורות. יען כי היטה סבה מאת יי. בליל זה:

תשעה באב

בליל זה ארעו בו חמש מאוכזעות. גזר על אבות בפרע פכעות. ונדבקו בו צרות מצרות וגם כעות. יום מוכן היה בפגע פגעות. והעמיד האיב והרים קול זעות. קום כי זה היום אשר אמר יי. בליל זה:

ד:

שמרון קול תתן:

"מצאוני עוני! לארץ אחרת יצאוני בני!"
ואהליבה תזעק:

"בשרפו ארמוני!" ותאמר ציון: "עזבני יי!"
"לא לך, אהליבה, חשב עניך בעניי. התמשילי חלייך לשברי ולחליי?
אני אהלה סוכה בגדתי בקשוי, וקם עלי כחשי וענה בי מריו,
ולמקצת הימים שלמתי בשיי, ותגלת פלאסר אכל את פריי,
חמדתי פשט והציל את עדיי, ולחלח וחבור בשא את שביי.
דמי, אהליבה, ואל תבכי כבכיי! שנתיר ארכו, ולא ארכו שבי!" ואהליבה:
משיבה אהליבה:

"אני כן בעקשתי, ובאלוף געורי כאהלה בגדתי.
דמי, אהלה, כי יגוני זכרתי! נדדת את אחת, ורבות נדדתי.
הנה, ביד הכשדים פעמים גלכדתי, ושביה עניה לבבל ירדתי,
ונשרף ההיכל אשר בו נכבדתי, ולשבעים שנה בבבל נפקדתי,
ושבתי לציון עוד והיכל יסדתי, גם זאת הפעם מעט לא עמדתי,
עד לקחני אדום, וכמעט אבדתי, ועל כל האכזות נפצו המוני! ואהליבה:
החזמל על דל,

חמל על דלותם, וראה שוממותם וארך גלותם!
אל תקצף עד מאד, וראה שפלותם,
ואל לעד תזכר עונם וסכולותם!
רפא בא את שברם, ונחם אבילותם,
כי אתה שברם, ואתה אילותם!
חדש ימינו כימי קדמוני, כנאמר: "בונה ירושלים יי!"

ה:

עד אנה בכיה בציון ומספד בירושלים. תרחם ציון ותבנה חומות ירושלים:

אז בסטאינו סרב מקדש ובעונותינו נשרף היכל. בארץ חברה לה קשכה מספד. יצבא השמים בשאו קינה:
עד אנה:

גם בכו במרר שבטי יעקב. ואף מזלות יזלו דמעה. דגלי ישראלן ספו ראשם. וכימה וכסיל קדרו פניהם. עד

תשעה באב

אנה:

העתיירו אבות ולא שמע אל. צעקו בנים ולא ענה אב. וקול היתר נשמע במרום. ורועה נאמן לא הטא און.
עד אנה:

זרע קדש לבשו שקים. וצבא השמים גם הם שק הושם כסותם. חשך השמש יירח קדר. וכוכבים ומזלות
אספו נגהם. עד אנה:

טלה ראשון בכה במר נפש. על כי כבשיו לטבח הובלו. יללה השמיע שור במרומים. כי על צארנו נרדפנו
כלנו. עד אנה:

כוכב תאומים נראה חלוק. כי דם אחים נשפך במים. לארץ בקש לפל סרטן. כי נתעלפנו מפני צמא. עד
אנה:

מרום נבעת מפני אהיה. כי שאגתנו לא עלמה למרום. נהרגו בתולות וגם בחורים. כי על כן בתולה קדחה
פניה. עד אנה:

סבב מאזנים ובקש תחנה. כי נבחר לנו מות מתיים. עקרב לבש פחד ורעדה. כי בחרב ובקרב שפטנו צורנו.
עד אנה:

פלגי מים הורידו דמעה כנחל. כי אות בקשת לא נתן לנו. צפו מים על ראשנו. ובדלי מלא חכנו יבש. עד
אנה:

קרבתו קרבו ולא נתקבל. יגדי פסק שעיר חטאתינו. כחמניות בשלו ילדיהן. ומזל נגים העלים עיביו. עד
אנה:

שכחנו שבת בלבות שובבים. שדי שכח כל צדקותינו. תקנא לציון קנאה גדולה. ותאיר לרבותי עם מאור
נגהך:

תרחם ציון באשר אמרת ותכוננה באשר דברת. תמהר ישועה ותחיש גאולה ותשוב לירושלים ברחמים
רבים: ככתוב על יד גביאך לכן כה אמר יי שבותי לירושלים ברחמים ביתי יבנה בה נאם יי צבאות וכו. ונטה
על ירושלים: ונאמר. עוד קרא לאמר כה אמר יי צבאות עוד תפוצנה עבי מטוב ונחם יי עוד את ציון ובחר
עוד בירושלים: ונאמר כי נחם יי ציון נחם כל חרבותיה וישם מדבכה כעדן וערבתה כגן יי ששון ושמחה
ימצא בה תודה וקול זמרה:

מקור: ויקיטקסט